

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

13 päivänä heinäkuuta 2023*

Ennakkoratkaisupyyntö – Henkinen omaisuus – Tekijänoikeudet tietoyhteiskunnassa –
Direktiivi 2001/29/EY – 3 artikla – Yleisölle välittämistä koskeva oikeus – 5 artiklan 2 kohdan
b alakohta – Yksityistä kopiointia koskeva poikkeus – Internet Protocol Television (IPTV)
-palvelun tarjoaja – Pääsy suojattuun sisältöön ilman oikeudenhaltijoiden lupaa –
Online-videotallennin – Jälkikäteistoistotoiminto – Kaksoiskappaleen poistamismenetelmä

Asiassa C-426/21,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Oberster
Gerichtshof (ylin tuomioistuin, Itävalta) on esittänyt 27.5.2021 tekemällään päätöksellä, joka on
saapunut unionin tuomioistuimeen 13.7.2021, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Ocilion IPTV Technologies GmbH

vastaa

Seven.One Entertainment Group GmbH ja

Puls 4 TV GmbH & Co. KG,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Arabadjiev, unionin tuomioistuimen
varapresidentti L. Bay Larsen, joka hoitaa ensimmäisen jaoston tuomarin tehtäviä, sekä tuomarit
M. Ilešič, A. Kumin ja I. Ziemele (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: M. Szpunar,

kirjaaja: yksikönpäällikkö D. Dittert,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 21.6.2022 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Ocilion IPTV Technologies GmbH, edustajanaan P. Burgstaller, Rechtsanwalt,
- Seven.One Entertainment Group GmbH ja Puls 4 TV GmbH & Co. KG, edustajanaan
M. Boesch, Rechtsanwalt,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

– Euroopan komissio, asiamiehinään J. Samnadda ja G. von Rintelen,
kuultuaan julkisasiamiehen 15.12.2022 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,
on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29/EY (EYVL 2001, L 167, s. 10) 3 artiklan 1 kohdan ja 5 artiklan 2 kohdan b alakohdan tulkintaa.
- 2 Pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat yhtäältä Ocilion IPTV Technologies GmbH (jäljempänä Ocilion) ja toisaalta Seven.One Entertainment Group GmbH ja Puls 4 TV GmbH und Co. KG (jäljempänä yhdessä Seven.One ym.) ja jossa on kyse siitä, että Ocilion on asettanut kaupallisten asiakkaidensa saataville internet-televisiopalvelun suljetussa verkossa (Internet Protocol Television (IPTV)), jolla lähetetään loppukäyttäjille televisio-ohjelmien, joiden oikeuksien haltijoita Seven.One ym. ovat, sisältö.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

- 3 Direktiivin 2001/29 johdanto-osan 4, 9, 10, 21, 23, 27, 31 ja 44 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:
”(4) Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien oikeudellisten puitteiden yhdenmukaistaminen lisää oikeusvarmuutta ja täyttää henkisen omaisuuden korkeatasoisen suojan vaatimukset sekä edistää siten merkittäviä investointeja luovuuteen ja innovaatioon, mukaan lukien verkostoinfrastruktuuriin, mikä puolestaan johtaa Euroopan teollisuuden kasvuun ja sen kilpailukyvyyn parantumiseen sekä sisällöllisen tarjonnan että tietotekniikan osalta ja yleisemmin monilla teollisuuden ja kulttuurin aloilla. Tämä ylläpitää työllisyyttä ja edistää uusien työpaikkojen luomista.
--
(9) Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien yhdenmukaistamisen on perustuttava suojan korkeaan tasoon, koska nämä oikeudet ovat ratkaisevan tärkeitä henkisen luomistyön kannalta. Niiden suojaaminen auttaa varmistamaan luovuuden ylläpitämisen ja kehittymisen niin tekijöiden, esittäjien, tuottajien, kuluttajien, kulttuurin, teollisuuden kuin suuren yleisön etujen mukaisesti. Tämän vuoksi henkisen omaisuuden tunnustetaan olevan erottamaton osa omaisuuden käsitettä.
(10) Voidakseen jatkaa luovaa ja taiteellista työtään tekijöiden tai esittäjien on saatava asianmukainen korvaus työnsä käyttämisestä, kuten myös tuottajien voidakseen rahoittaa tällaista työtä. Tuotteiden kuten äänitteiden, elokuvien tai multimediatuotteiden sekä esimerkiksi tilauspalvelujen kaltaisten palvelujen tuottamiseen vaadittavat investoinnit ovat

merkittäviä. Henkistä omaisuutta koskevien oikeuksien riittävä oikeudellinen suoja on tarpeen, jotta tämän korvauksen saatavuus voidaan taata ja mahdollistaa näille investoinneille riittävä tuotto.

--

- (21) Tässä direktiivissä olisi määriteltävä kappaleen valmistamista koskevan oikeuden kattamien toimien ala eri edunsaajien osalta. Tämä olisi tehtävä sopusoinnussa yhteisön säännösten kanssa. Nämä toimet on tarpeen määritellä laajasti oikeusvarmuuden takaamiseksi sisämarkkinoilla.

--

- (23) Tällä direktiivillä olisi edelleen yhdenmukaistettava tekijän oikeutta välittää teoksia yleisölle. Tämä oikeus tulisi ymmärtää laajasti siten, että se koskee kaikenlaista välittämistä yleisölle, joka ei ole läsnä paikassa, josta välittäminen saa alkunsa. Tämän oikeuden olisi katettava kaikenlainen teoksen siirto ja edelleen siirto yleisölle sekä langallisesti että langattomasti, mukaan lukien yleisradiointi. Tämän oikeuden ei olisi koskettava muita toimia.

--

- (27) Pelkkä aineiston välittämisen mahdollistavien tai toteuttavien välineiden tarjoaminen ei ole tässä direktiivissä tarkoitettua välittämistä.

--

- (31) Eri oikeudenhaltijaryhmien välisten samoin kuin eri oikeudenhaltijaryhmien ja suojatun aineiston käyttäjien välisten oikeuksien ja etujen oikeudenmukainen tasapaino on turvattava. Jäsenvaltioissa säädettyjä nykyisiä poikkeuksia ja rajoituksia näihin oikeuksiin on arvioitava uudelleen uuden sähköisen ympäristön kannalta. Tiettyjä yksinoikeustoimia koskevien poikkeusten ja rajoitusten nykyisillä eroilla on välitön kielteinen vaikutus sisämarkkinoiden toimintaan tekijänoikeuden ja lähioikeuksien alalla. Nämä erot saattavat tulla näkyvämmiksi rajojen ylitse tapahtuvan teosten hyödyntämisen ja rajat ylittävien toimien edelleen lisääntyessä. Sisämarkkinoiden asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi nämä poikkeukset ja rajoitukset olisi määriteltävä yhdenmukaisemmin. Yhdenmukaistamisen asteen olisi perustuttava vaikutukseen, joka poikkeuksilla ja rajoituksilla on sisämarkkinoiden moitteettomaan toimintaan.

--

- (44) Tämän direktiivin mukaisia poikkeuksia ja rajoituksia olisi sovellettava kansainvälisten velvoitteiden mukaisesti. Niitä ei saa soveltaa tavalla, joka haittaa oikeudenhaltijan oikeutettuja etuja tai on ristiriidassa hänen teoksensa tai muun aineistonsa tavanomaisen hyödyntämisen kanssa. Jäsenvaltioiden säätäessä näistä poikkeuksista tai rajoituksista olisi erityisesti otettava huomioon lisääntynyt taloudellinen vaikutus, joka tällaisilla poikkeuksilla tai rajoituksilla voi olla uudessa sähköisessä ympäristössä. Tämän vuoksi tiettyjen poikkeusten tai rajoitusten soveltamisalan on ehkä oltava entistäkin rajoitetumpi silloin, kun kyse on tekijänoikeudella suojattujen teosten tai muun aineiston tietyistä uusista käyttötavoista.”

- 4 Direktiivin 2001/29 2 artiklassa, jonka otsikko on ”Kappaleen valmistamista koskeva oikeus”, säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on säädettävä, että yksinoikeus sallia tai kieltää suoraan tai välillisesti, tilapäisesti tai pysyvästi, millä keinolla ja missä muodossa tahansa kokonaan tai osittain tapahtuva kappaleen valmistaminen on:

a) tekijöillä teostensa osalta;

--

e) yleisradio-organisaatioilla lähetystensä tallenteiden osalta riippumatta siitä, onko kyseessä lähetysten langallinen vai langaton siirto, tai siirto kaapelin tai satelliitin välityksellä.”

- 5 Kyseisen direktiivin 3 artiklassa, jonka otsikko on ”Oikeus välittää yleisölle teoksia ja oikeus saattaa muu aineisto yleisön saataviin”, säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että tekijöillä on yksinoikeus sallia tai kieltää teostensa langallinen tai langaton välittäminen yleisölle, mukaan lukien teosten saattaminen yleisön saataviin siten, että yleisöön kuuluvilla henkilöillä on mahdollisuus saada teokset saataviinsa itse valitsemastaan paikasta ja itse valitsemanaan aikana.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että yksinoikeus sallia tai kieltää langallinen tai langaton yleisön saataviin saattaminen siten, että yleisöön kuuluvilla henkilöillä on mahdollisuus saada suojattu aineisto saataviinsa itse valitsemastaan paikasta ja itse valitsemanaan aikana, on:

--

d) yleisradio-organisaatioilla lähetystensä tallenteiden osalta riippumatta siitä, onko kyseessä lähetysten langallinen vai langaton siirto, tai siirto kaapelin tai satelliitin välityksellä.

--”

- 6 Mainitun direktiivin 5 artiklan, jonka otsikko on ”Poikkeukset ja rajoitukset”, sanamuoto on seuraava:

”1. Edellä 2 artiklassa säädetty kappaleen valmistamista koskeva oikeus ei koske sellaista 2 artiklassa tarkoitettua tilapäistä kappaleen valmistamista, joka on väliaikaista tai satunnaista sekä erottamaton ja välttämätön osa teknistä prosessia ja jonka ainoa tarkoitus on mahdollistaa

a) välittäjän toimesta tapahtuva teoksen tai muun aineiston siirto verkossa kolmansien osapuolien välillä,

tai

b) sen laillinen käyttö,

ja jolla ei ole itsenäistä taloudellista merkitystä.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää poikkeuksista tai rajoituksista 2 artiklassa säädettyyn kappaleen valmistamista koskevaan oikeuteen seuraavissa tapauksissa:

--

b) kun kyseessä ovat luonnollisten henkilöiden mille tahansa välineelle valmistamat kappaleet, jotka on tehty yksityiseen käyttöön ja joiden käyttötarkoitus ei ole välittömästi tai välillisesti kaupallinen, edellyttäen, että oikeudenhaltijat saavat sopivan hyvityksen, jonka osalta otetaan huomioon 6 artiklassa tarkoitettujen teknisten toimenpiteiden soveltaminen kyseiseen teokseen tai aineistoon taikka niiden soveltamatta jättäminen;

--

5. Tämän artiklan 1, 2, 3 ja 4 kohdan mukaisia poikkeuksia ja rajoituksia sovelletaan vain tietyissä erityistapauksissa, jotka eivät ole ristiriidassa teoksen tai muun aineiston tavanomaisen hyödyntämisen kanssa eivätkä kohtuuttomasti haittaa oikeudenhaltijan oikeutettuja etuja.”

Itävallan oikeus

7 Tekijänoikeuslain (Urheberrechtsgesetz), joka annettiin 9.4.1936 (BGBl. 111/1936), sellaisena kuin sitä sovelletaan pääasiassa (jäljempänä tekijänoikeuslaki), 15 §:ssä säädetään seuraavaa:

”Tekijällä on yksinoikeus valmistaa teoksesta kappaleita käytetystä menetelmästä ja kappalemäärästä riippumatta väliaikaisesti tai pysyvästi.”

8 Tekijänoikeuslain 17 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Tekijällä on yksinoikeus lähettää teos yleisradion kautta tai muulla vastaavalla tavalla.”

9 Tekijänoikeuslain 18a §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Tekijällä on yksinoikeus saattaa teos langallisesti tai langattomasti yleisön saataviin siten, että yleisöön kuuluvilla henkilöillä on mahdollisuus saada teos saataviinsa itse valitsemastaan paikasta ja itse valitsemanaan aikana.”

10 Tekijänoikeuslain 42 §:ssä säädetään seuraavaa:

”--

(4) Kuka tahansa luonnollinen henkilö voi valmistaa kappaleita teoksesta muille kuin 1 momentissa mainituille välineille yksityistä käyttöään varten ja muihin kuin välittömästi tai välillisesti kaupallisiin tarkoituksiin.

(5) Jollei 6 ja 7 momentista muuta johdu, kappaleita ei saa valmistaa omaan tai yksityiseen käyttöön, jos ne tehdään teoksen saattamiseksi yleisön saataville tällä valmistetulla kappaleella tai jos tähän tarkoitukseen käytetty malli on valmistettu tai saatettu yleisön saataville selvästi laittomalla tavalla. Omaan tai yksityiseen käyttöön valmistettuja kappaleita ei saa käyttää teoksen saattamiseen yleisön saataville.

--”

11 Tekijänoikeuslain 76a §:ssä säädetään seuraavaa:

”(1) Sillä, joka lähettää ääntä tai kuvaa yleisradioimalla tai vastaavalla tavalla (17 §:ssä tarkoitettu yleisradio-organisaatio), on laissa säädetyissä rajoissa yksinoikeus lähettää lähetys samanaikaisesti toisen lähettäjän välityksellä ja käyttää lähetystä 18 §:n 3 momentissa tarkoitettuun yleisölle välittämiseen paikoissa, joihin yleisöllä on pääsy pääsymaksua vastaan; yleisradio-organisaatiolla on myös yksinoikeus tallentaa lähetys kuva- tai äänivälineelle (erityisesti myös valokuvan muodossa), valmistaa siitä kappaleita, levittää sitä ja käyttää sitä yleisön saataviin saattamiseen. Kappaleen valmistamisella tarkoitetaan myös kuva- tai äänivälineen avulla tapahtuvaa välittämistä sen siirtämiseksi toiselle välineelle.

(2) Edellä 1 momentin vastaisesti kopioituja tai levitettyjä kuva- tai äänivälineitä ei saa käyttää yleisradiointiin tai välittämiseen yleisölle.

(3) Luonnollinen henkilö voi yksityiseen käyttöön ja muihin kuin välittömästi tai välillisesti kaupallisiin tarkoituksiin tallentaa yleisradiolähetyksen kuva- tai äänivälineelle ja valmistaa sitä yksittäisiä kappaleita – –”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

- 12 Ocilion, joka on Itävallan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, tarjoaa kaupallisille asiakkaille, jotka voivat olla verkko-operaattoreita, esimerkiksi puhelin- tai sähköverkonhaltijoita, tai laitoksille, kuten hotelleille tai stadioneille (jäljempänä verkko-operaattorit), IPTV-palvelua, johon pääsy on varattu verkon loppukäyttäjille, jotka ovat luonnollisia henkilöitä, jotka ovat verkko-operaattoreiden asiakkaita. Tämä palvelu, joka koskee muun muassa televisio-ohjelmia, joiden edelleenlähettämisoikeudet Seven.One ym:illa on, on joko paikallisesti asennettava ratkaisu, jossa Ocilion antaa tarvittavat laitteistot ja ohjelmistot asiakkaan käyttöön ja asiakas hallinnoi niitä, mutta joiden osalta se antaa teknistä apua, tai Ocilionin suoraan hallinnoima pilvipalvelu.
- 13 Mainittu Ocilionin palvelu paitsi mahdollistaa Seven.One ym:iden televisio-ohjelmien samanaikaisen edelleenlähettämisen, myös tarjoaa mahdollisuuden katsella näitä ohjelmia erillisinä toistoina online-videotallentimen avulla. Tämä mahdollistaa erityisesti yksittäisen lähetysten tallentamisen mutta myös loppukäyttäjän, joka on verkko-operaattorin asiakas, valitsemien kaikkien ohjelmien tallentamisen, jolloin niitä voidaan katsella jälkikäteen seitsemän päivän kuluessa kyseisten ohjelmien alkuperäisestä lähettämisestä.
- 14 Riippumatta siitä, onko kyse paikallisesti asennettavasta tai pilvipohjaisesta ratkaisusta, tallentamispäätöksen tekee loppukäyttäjä, joka aktivoi itse online-tallennustoiminnot ja valitsee tallennettavan sisällön. Kun ensimmäinen käyttäjä on valinnut ohjelman, tallennettu kappale asetetaan kaikkien sellaisten muiden käyttäjien saataville, jotka haluavat katsoa tallennetun sisällön. Tätä varten kaksoiskappaleen poistamismenettelyksi kutsutun menettelyn avulla vältetään useiden kopioiden valmistaminen asiakkaille, jotka ohjelmoivat samoja tallennuksia, ja pääsy tallennettuun sisältöön tapahtuu Ocilionin kullekin käyttäjälle ilmoittaman viitenumeron avulla.
- 15 Paikallisesti asennettavan ratkaisun osalta Ocilionin verkko-operaattoreiden kanssa tekemissä puitesopimuksissa määrätään, että verkko-operaattoreiden on omin keinoin varmistettava, että niillä itsellään ja niiden asiakkaila on riittävät oikeudet kaiken saataville asetetun sisällön osalta.

- 16 Seven.One ym. katsovat, että koska ne eivät ole antaneet suostumustaan televisio-ohjelmien välittämiseen Ocilionin tarjoaman palvelun avulla, kyse on sellaisten sisältöjen luvattomasta edelleenlähettämisestä, joihin niillä on yksinoikeudet. Ne väittävät lisäksi, että online-tallentimen toimintatavan perusteella ei voida katsoa, että siitä seuraava kaksoiskappaleen poistaminen kuuluu tekijänoikeuslain 42 §:n 4 momentissa ja 76a §:n 3 momentissa tarkoitettuna yksityistä kopiointia koskevan poikkeuksen piiriin.
- 17 Tässä tilanteessa Seven.One ym. tekivät väli-toimihakemuksen, jossa ne vaativat, että Ocilionia kielletään saattamasta asiakkaidensa saataville niiden ohjelmien sisältöä, valmistamasta ohjelmista kappaleita tai antamasta kolmansien valmistaa ohjelmista kappaleita ilman niiden suostumusta.
- 18 Koska tämä vaatimus hyväksyttiin olennaisilta osin ensimmäisessä oikeusasteessa ja vahvistettiin toisessa oikeusasteessa, Ocilion valittiin Oberster Gerichtshofiin (ylin tuomioistuin, Itävalta), joka on ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin.
- 19 Kyseinen tuomioistuin toteaa ensinnäkin, että sen on selvitettävä, kuuluvatko online-videotallentimen avulla valmistetut lähetyssisältöjen kappaleet niin paikallisesti asennettavan ratkaisun kuin pilvipohjaisen verkkosäätöpalvelun osalta yksityistä kopiointia koskevan poikkeuksen soveltamisalaan.
- 20 Se katsoo tältä osin, että ratkaisevaa on se, kenellä on vastuu Ocilionin toimittaman kaksoiskappaleen poistamismenetelmän yhteydessä tehdystä sisällön kopiointista. Jos Ocilionilla on valtuudet järjestää tallennustoiminta ja online-videotallennus, sisällön kaksoiskappaleen poistaminen on sen vastuulla ja yksityistä kopiointia koskevan poikkeuksen soveltaminen on poissuljettu. Jos Ocilion sitä vastoin ainoastaan tallentaa luonnollisten henkilöiden valmistamia kappaleita tarjoamatta sisältöjen saataville asettamista koskevaa palvelua, mikään ei estä katsomasta, että valmistetut kappaleet kuuluvat yksityisen kopiointin käsitteen soveltamisalaan.
- 21 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin viittaa tältä osin 29.11.2017 annettuun tuomioon VCAST (C-265/16, EU:C:2017:913) siltä osin kuin siinä täsmennetään, että sillä seikalla, että asianomainen henkilö omistaa kappaleen valmistamiseen tarkoitettuja koneita, laitteita ja tarvikkeita yksityisen kopion valmistamista varten, ei ole merkitystä kyseisen kopion lainvastaisuuden kannalta. Se epäilee kuitenkin tällaisen ratkaisun merkitystä pääasiassa, kun otetaan huomioon Ocilionin tarjoaman palvelun erityispiirteet ja erityisesti se, että kyseinen palvelu ylittää huomattavasti tallennustilan tarjoajan palvelun. Direktiivin 2001/29 kiertämisen välttämiseksi kyseinen tuomioistuin siis katsoo, että yksityisen kopiointin määrittämistä ei voida tehdä riippuvaiseksi siitä, kuka on tehnyt aloitteen kopiointitoimen toteuttamisesta.
- 22 Toiseksi ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii, onko Ocilionin paikallisesti asennettavana tarjoama palvelu direktiivin 2001/29 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua suojattujen lähetyssisältöjen välittämistä yleisölle, josta kyseisen yrityksen on katsottava olevan vastuussa.
- 23 Se toteaa tältä osin yhtäältä, että unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ei käy selvästi ilmi, kuuluvatko tämän säännöksen soveltamisalaan toimet, joita ei voida sellaisenaan pitää lähettämisenä ja jotka ainoastaan helpottavat kolmannen henkilön suorittamaa lähettämistä. Toisaalta se katsoo, että 14.6.2017 annettuun tuomioon Stichting Brein (C-610/15, EU:C:2017:456) perustuvaa oikeuskäytäntöä on täsmennettävä käsitteen ”keskeinen rooli” osalta, joka palveluntarjoajalla on nyt käsiteltävässä asiassa oltava, jotta voidaan katsoa, että se toteuttaa kyseisessä säännöksessä tarkoitettuna yleisölle välittämisenä.

24 Oberster Gerichtshof on tämän vuoksi päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

- ”1) Onko sellainen kansallinen säännös yhteensopiva unionin oikeuden kanssa, jossa [direktiivin 2001/29] 5 artiklan 2 kohdan b alakohdan perusteella sallitaan kaupallisen toimijan saataville asettaman sellaisen online-videotallentimen hyödyntäminen,
- a) joka teknisesti sovellettavan kaksoiskappaleen poistamismenetelmän vuoksi ei valmista jokaisen käyttäjän aloittaman tallennuksen yhteydessä itsenäistä kopiota ohjelmoidusta lähetyssisällöstä vaan joka siinä tapauksessa, että kyseinen sisältö on jo tallennettu toisen, ensimmäisen tallennuksen suorittaneen käyttäjän aloitteesta, suorittaa ainoastaan – tarpeettomien tietojen välttämiseksi – linkityksen, jonka kautta seuraava käyttäjä pääsee jo tallennettuun sisältöön;
 - b) jossa on toistotoiminto, jonka puitteissa kaikkien valittujen kanavien koko televisio-ohjelmisto tallennetaan 24 tuntia vuorokaudessa ja asetetaan saataville seitsemän päivän ajaksi, mikäli käyttäjä valitsee yhden kerran kyseiset kanavat napsauttamalla vastaavaa ruutua online-videotallentimen valikossa, ja
 - c) joka välittää käyttäjälle (joko palveluntarjoajan pilvipalveluun sijoitettuna tai palveluntarjoajan saataville asettaman, paikallisesti asennettavan (’on premise’) IPTV-kokonaisratkaisun puitteissa) pääsyn myös suojattuihin lähetyssisältöihin ilman oikeudenhaltijoiden suostumusta?
- 2) Onko [direktiivin 2001/29] 3 artiklan 1 kohdassa olevaa käsitettä ’välittäminen yleisölle’ tulkittava siten, että sen suorittaa paikallisesti asennettavan (’on premise’) IPTV-kokonaisratkaisun kaupallinen tarjoaja, joka sen lisäksi, että se tämän ratkaisun puitteissa toimittaa ohjelmistoja ja laitteistoja internetin kautta vastaanotettavia televisio-ohjelmia varten, antaa myös teknistä tukea ja mukauttaa palvelua jatkuvasti, mutta kyseistä palvelua käytetään kokonaisuudessaan asiakkaan infrastruktuurissa, kun palvelu välittää asiakkaalle pääsyn paitsi lähetyssisältöihin, joiden verkkokäyttöön asianomaiset oikeudenhaltijat ovat suostuneet, myös sellaisiin suojattuihin sisältöihin, joiden osalta vastaavaa oikeuksien selvitystä ei ole tehty, ja palveluntarjoaja
- a) voi vaikuttaa siihen, mitä televisio-ohjelmia loppukäyttäjä voi vastaanottaa palvelun välityksellä;
 - b) tietää, että sen palvelu mahdollistaa myös suojattujen lähetyssisältöjen vastaanottamisen ilman oikeudenhaltijoiden suostumusta, mutta
 - c) ei mainosta tällaista mahdollisuutta palvelunsa laittomaksi käyttämiseksi eikä tarjoa näin olennaista kannustinta tuotteen hankkimiseen vaan päinvastoin ilmoittaa asiakkailleen sopimuksen tekemisen yhteydessä, että heidän on itse huolehdittava oikeuksien saamisesta, eikä
 - d) luo toiminnallaan erityistä pääsyä lähetyssisältöihin, joiden vastaanottaminen olisi mahdotonta tai vaikeaa ilman palveluntarjoajan toimenpiteitä?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Ensimmäinen kysymys

25 Ensimmäisellä kysymyksellään kansallinen tuomioistuin kysyy olennaisilta osin, onko direktiivin 2001/29 2 artiklaa ja 5 artiklan 2 kohdan b alakohtaa tulkittava siten, että poikkeuksen, joka koskee tekijöiden ja yleisradio-organisaatioiden yksinoikeutta sallia tai kieltää kappaleen valmistaminen suojatuista teoksista, soveltamisalaan voi kuulua palvelu, jota

- internet-televisiolähetysten edelleenlähettämispalvelujen tarjoaja tarjoaa kaupallisille asiakkaille ja joka mahdollistaa pilvipohjaisen tai paikallisesti asennettavan palvelinratkaisun avulla tämän palvelun loppukäyttäjien aloitteesta tapahtuvan näiden lähetysten yhtäjaksoisen tai yksittäisen tallentamisen, kun palveluntarjoaja asettaa jonkin lähetysten valinnee ensimmäisen käyttäjän valmistaman kappaleen määrittelemättömän määrän käyttäjiä, jotka haluavat katsella samaa sisältöä, saataville.
- 26 Aluksi on muistutettava, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin oikeuden säännöksen tai määräyksen tulkitsemisessa on otettava huomioon paitsi sen sanamuoto sen tavanomaisen merkityksen mukaisesti, joka sillä on yleiskielessä, myös sen asiayhteys ja sillä säännöstöllä tavoitellut päämäärät, jonka osa se on (tuomio 4.5.2023, Österreichische Datenschutzbehörde ja CRIF, C-487/21, EU:C:2023:369, 19 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 27 Aluksi on huomautettava, että direktiivin 2001/29 5 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaan jäsenvaltiot voivat säätää poikkeuksista tai rajoituksista kyseisen direktiivin 2 artiklassa säädettyyn kappaleen valmistamista koskevaan oikeuteen, ”kun kyseessä ovat luonnollisten henkilöiden mille tahansa välineelle valmistamat kappaleet, jotka on tehty yksityiseen käyttöön ja joiden käyttötarkoitus ei ole välittömästi tai välillisesti kaupallinen, edellyttäen, että oikeudenhaltijat saavat sopivan hyvityksen”.
- 28 Ensinnäkin siitä, onko pääasiassa kyseessä olevan kaltainen palvelu mainitun direktiivin 5 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua ”kappaleen valmistamista”, unionin tuomioistuin on katsonut, että tämä käsite on ymmärrettävä laajasti, kun otetaan huomioon sekä kyseisen direktiivin johdanto-osan 21 perustelukappaleessa ilmaistu vaatimus, jonka mukaan kappaleen valmistamista koskevan oikeuden kattamat toimet on tarpeen määrittellä laajasti oikeusvarmuuden takaamiseksi sisämarkkinoilla, että kyseisen direktiivin 2 artiklan sanamuoto, jossa mainitaan kappaleen valmistamisen määrittelemiseksi sellaiset ilmaisut kuin ”suoraan tai välillisesti”, ”tilapäisesti tai pysyvästi” ja ”millä keinolla ja missä muodossa tahansa”. Lisäksi kappaleen valmistamista koskevan oikeuden kattamien toimien suojan laajuus johtuu myös kyseisen direktiivin pääasiallisesta tavoitteesta, jona on taata suojan korkea taso erityisesti tekijöille (tuomio 24.3.2022, Austro-Mechana, C-433/20, EU:C:2022:217, 16 kohta).
- 29 Siltä osin kuin on kyse tarkemmin saman direktiivin 5 artiklan 2 kohdan b alakohdassa olevasta ilmaisusta ”mille tahansa välineelle valmistamat kappaleet”, unionin tuomioistuin on katsonut, että se kattaa tekijänoikeuksilla suojattujen teosten kappaleen valmistamisen, jossa kappale tallennetaan yksityisiin tarkoituksiin palvelimelle, jolla pilvipalvelun tarjoaja asettaa käyttäjän saataville tallennustilaa (tuomio 24.3.2022, Austro-Mechana, C-433/20, EU:C:2022:217, 33 kohta).
- 30 Jotta mainitun direktiivin 5 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädettyyn poikkeukseen voidaan vedota, ei nimittäin ole välttämätöntä, että kyseiset luonnolliset henkilöt omistavat kappaleen valmistamiseen tarkoitettuja koneita, laitteita tai tarvikkeita. He voivat myös käyttää kolmannen tarjoamaa kappaleenvalmistamispalvelua, joka on välttämätön tosiasiallinen edellytys sille, että kyseiset luonnolliset henkilöt voivat saada yksityisiä kopioita (tuomio 29.11.2017, VCAST, C-265/16, EU:C:2017:913, 35 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 31 Lopuksi on korostettava, että – kuten direktiivin 2001/29 5 artiklan 2 kohdan b alakohdan sanamuodosta, sellaisena kuin se on esitetty edellä 27 kohdassa, ilmenee – tätä säännöstä sovelletaan ainoastaan silloin, kun luonnollinen henkilö valmistaa kappaleet paitsi yksityiseen käyttöön, myös muuhun kuin välittömästi tai välillisesti kaupalliseen tarkoitukseen.

- 32 Toiseksi on muistutettava, että muun muassa direktiivin 2001/29 5 artiklan 2 kohdassa säädettyjen poikkeusten ja rajoitusten osalta 5 artiklan 5 kohdassa, luettuna yhdessä kyseisen direktiivin johdanto-osan 44 perustelukappaleen kanssa, säädetään, että niitä sovelletaan vain tietyissä erityistapauksissa, jotka eivät ole ristiriidassa teoksen tai muun aineiston tavanomaisen hyödyntämisen kanssa eivätkä kohtuuttomasti haittaa oikeudenhaltijan oikeutettuja etuja.
- 33 Kolmanneksi unionin tuomioistuin on tältä osin täsmentänyt, että vaikka direktiivin 2001/29 5 artiklan 2 kohdassa säädetyt poikkeukset ja rajoitukset sisältävät itsessään oikeuksia teosten ja muiden suojattujen aineistojen käyttäjille, kyseisellä säännöksellä pyritään turvaamaan oikeudenmukainen tasapaino yhtäältä oikeudenhaltijoiden oikeuksien ja etujen, joita on tulkittava laajasti, ja toisaalta näiden käyttäjien oikeuksien ja etujen välillä (ks. vastaavasti tuomio 29.7.2019, Spiegel Online, C-516/17, EU:C:2019:625, 54 kohta).
- 34 Kuten direktiivin 2001/29 johdanto-osan 31 perustelukappaleesta käy ilmi, tällaisen oikeudenmukaisen tasapainon säilyttäminen on nimenomaan tällä direktiivillä toteutetun yhdenmukaistamisen tavoite (ks. vastaavasti tuomio 22.6.2021, YouTube ja Cyando, C-682/18 ja C-683/18, EU:C:2021:503, 64 kohta).
- 35 Edellä esitetyn perusteella on määritettävä, voiko Ocilionin tarjoaman palvelun kaltainen palvelu kuulua direktiivin 2001/29 5 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädetyn niin sanotun yksityistä kopiointia koskevan poikkeuksen soveltamisalaan.
- 36 Aluksi ennakkoratkaisupyyntöä esitetystä kansallisista oikeussäännöistä ilmenee, että Itävallan tasavalta on käyttänyt sille direktiivin 2001/29 5 artiklan 2 kohdan b alakohdassa annettua mahdollisuutta säätäessään tekijänoikeuslain 42 §:n 4 momentissa ja 76a §:n 3 momentissa, että jokainen luonnollinen henkilö voi valmistaa teoksesta tai radiolähetyksen tallenteesta kappaleen tallennusvälineelle yksityiseen käyttöön ja tarkoituksiin, jotka eivät ole suoraan tai välillisesti kaupallisia.
- 37 Tältä osin 29.11.2017 annetusta tuomiosta VCAST (C-265/16, EU:C:2017:913) ilmenee, että direktiivin 2001/29 5 artiklan 2 kohdan b alakohtaa on tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jossa sallitaan se, että kaupallinen yritys tarjoaa ilman oikeudenhaltijan suostumusta yksityisille tekijänoikeudella suojattujen teosten yksityisten kopioiden etätallennuspalvelua pilvessä tietojärjestelmän välityksellä siten, että se huolehtii aktiivisesti kyseisten kopioiden tallentamisesta.
- 38 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii kuitenkin, voidaanko tätä oikeuskäytäntöä soveltaa Ocilionin tarjoaman palvelun kaltaiseen palveluun.
- 39 Pääasian oikeudenkäynnissä on kiistatonta, että Ocilion on yhtiö, joka tarjoaa palvelujaan liiketoiminnan yhteydessä. Näin ollen on niin, että koska oikeushenkilöt jäävät joka tapauksessa mainitun 5 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädetyn poikkeuksen soveltamisalan ulkopuolelle (tuomio 9.6.2016, EGEDA ym., C-470/14, EU:C:2016:418, 30 kohta), tämän yrityksen ei voida katsoa valmistavan tämän poikkeuksen soveltamisalaan kuuluvaa kopiota.
- 40 Ocilion väittää kuitenkin, että sen tarjoama palvelu rajoittuu sellaisen välineen tarjoamiseen, jonka avulla kukin loppukäyttäjä voi omasta aloitteestaan ja itse suorittamansa ohjelmoinnin avulla katsella televisio-ohjelmia jälkikäteen, kun ensimmäinen loppukäyttäjä on valinnut sisällön, jonka tallenne asetetaan viitenumeron avulla sellaisten muiden loppukäyttäjien saataville, jotka haluavat katsella samaa sisältöä. Kyseinen yritys päättelee tästä, että tästä seuraava kunkin loppukäyttäjän

suorittama kappaleen valmistaminen televisio-ohjelmasta tapahtuu yksityisiä tarkoituksia varten ja että kun otetaan huomioon yrityksen käyttämä kaksoiskappaleen poistamismenetelmä, tästä ei aiheudu kohtuutonta haittaa yksinoikeuksien haltijoiden oikeutetuille eduille.

- 41 Näin ollen on määritettävä, onko direktiivin 2001/29 5 artiklan 2 kohdan b alakohtaa tulkittava siten, että Ocilionin tarjoaman kaltaisen palvelun tekemä televisiolähetysten kaksoiskappaleen poistaminen voi kuulua niin sanotun yksityistä kopiointia koskevan poikkeuksen soveltamisalaan.
- 42 Ensinnäkin, kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 36–38 kohdassa, Ocilionin tarjoaman kaltaiselle palvelulle on ominaista kaksi toimintoa. Se nimittäin perustuu televisio-ohjelmien samanaikaista edelleenlähettämistä koskevaan IPTV-ratkaisuun, jota täydennetään näiden lähetysten online-tallennusvälineellä. Koska online-tallennus koskee IPTV-ratkaisun yhteydessä edelleenlähetettäviä lähetyksiä, tämä palvelu ei ole itsenäinen, vaan se on välttämättä riippuvainen tällä ratkaisulla varmistetusta samanaikaisesta edelleenlähetyspalvelusta.
- 43 Lisäksi mahdollisuus tallentaa edelleenlähetetyt televisiolähetykset tuo lisäarvoa pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle palvelulle, koska se mahdollistaa pääsyn kyseisiin sisältöihin erilaisissa olosuhteissa kuin niiden samanaikainen edelleenlähettäminen.
- 44 Toiseksi ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että Ocilionin tarjoama palvelu perustuu tekniikkaan, jonka avulla ensimmäisen käyttäjän tämän palveluntarjoajan tarjoamilla välineillä valmistama kappale asetetaan sellaisten loppukäyttäjien saataville, jotka haluavat katsella sen sisältöä. Vaikka siis loppukäyttäjä tosin ohjelmoi tällöin tallentamisen itse, palvelu, joka muodostuu tallentamisesta ja näin valmistetun kappaleen saataville asettamisesta, ei ole ainoastaan palveluntarjoajan tarjoama keino, vaan se on, kuten edellisestä kohdasta ilmenee, myös kyseisen tarjonnan pääasiallinen etu.
- 45 Tältä osin pääasiassa kyseessä oleva kaksoiskappaleen poistamismenetelmä johtaa sellaisen kappaleen valmistamiseen, joka ei ole yksinomaan ensimmäisen käyttäjän käytettävissä vaan jonka on tarkoitus olla palveluntarjoajan tarjoaman järjestelmän kautta sellaisten loppukäyttäjien määrittelemättömän määrän käytettävissä, jotka ovat niiden verkko-operaattoreiden asiakkaita, joiden saataville mainittu palveluntarjoaja asettaa tämän tekniikan.
- 46 Näin ollen on todettava, että jollei tarkistuksista, jotka ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tehtävä, muuta johdu, Ocilionin tarjoaman palvelun kaltaisen palvelu, joka mahdollistaa pääsyn suojatusta teoksesta valmistettuun kappaleeseen rajoittamattomalle määrälle vastaanottajia kaupallisessa tarkoituksessa, ei kuulu direktiivin 2001/29 5 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua yksityistä kopiointia koskevan poikkeuksen soveltamisalaan.
- 47 Kolmanneksi, kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 42 kohdassa todennut, tätä toteamusta ei voida kumota sillä, että on noudatettava teknologianeutraaliuden periaatetta, jonka mukaan laissa on säädettävä henkilöiden oikeuksista ja velvollisuuksista yleisesti, jotta tietyn teknologian käyttöä ei suosittaisi toisen teknologian vahingoksi (ks. vastaavasti tuomio 24.3.2022, Austro-Mechana, C-433/20, EU:C:2022:217, 27 kohta).
- 48 Tältä osin unionin tuomioistuin on korostanut, että direktiivin 2001/29 5 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua poikkeuksen on mahdollistettava ja taattava uusien teknologioiden kehittyminen ja toimivuus sekä säilytettävä yhtäältä oikeudenhaltijoiden oikeuksien ja etujen

sekä toisaalta suojattujen teosten käyttäjien, jotka haluavat käyttää näitä uusia teknologioita, oikeuksien ja etujen välinen oikeudenmukainen tasapaino (tuomio 24.3.2022, Austro-Mechana, C-433/20, EU:C:2022:217, 26 ja 27 kohta).

- 49 Vaikka siis teknologianeutraaliuden periaatteen katsottaisiin edellyttävän, että unionin säännösten tulkinnalla ei rajoiteta innovaatiota ja teknologista kehitystä (ks. analogisesti tuomio 15.4.2021, Eutelsat, C-515/19, EU:C:2021:273, 48 kohta), on kuitenkin silti niin, että edellä 46 kohdassa esitetty toteamus ei riipu pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen palvelun yhteydessä käytetystä kappaleenvalmistustekniikasta vaan se seuraa siitä, että verkko-operaattoreiden käyttämä järjestelmä välittää pääsyn tallennettuihin lähetyksiin määrittelemättömälle määrälle henkilöitä kaupallisiin tarkoituksiin, jolloin tällainen pääsy on omiaan haittaamaan kohtuuttomasti oikeudenhaltijoiden oikeutettuja etuja, minkä vuoksi yksityistä kopiointia koskevan poikkeuksen soveltaminen tällaiseen palveluun saattaisi loukata tavoitetta säilyttää oikeudenmukainen tasapaino tekijänoikeuksien haltijoiden ja käyttäjien etujen välillä.
- 50 Edellä esitetyn perusteella ensimmäiseen kysymykseen on vastattava, että direktiivin 2001/29 2 artiklaa ja 5 artiklan 2 kohdan b alakohtaa on tulkittava siten, että poikkeuksen, joka koskee tekijöiden ja yleisradio-organisaatioiden yksinoikeutta sallia tai kieltää kappaleen valmistaminen suojatuista teoksista, soveltamisalaan ei kuulu internet-televisiolähetysten edelleenlähettämispalvelujen tarjoajan kaupallisille asiakkailleen tarjoama palvelu, joka mahdollistaa pilvipohjaisen tai paikallisesti asennettaviin, tarvittaviin laitteisiin ja ohjelmistoihin perustuvan ratkaisun avulla näiden lähetysten yhtäjaksoisen tai yksittäisen tallentamisen tämän palvelun loppukäyttäjien aloitteesta, kun palveluntarjoaja asettaa lähetyksen valinneen ensimmäisen käyttäjän valmistaman kappaleen määrittämättömän määrän käyttäjiä, jotka haluavat katsella samaa sisältöä, saataville.

Toinen kysymys

- 51 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuimien tiedusteleo toisella kysymyksellään lähinnä, onko direktiivin 2001/29 3 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että kyseisessä säännöksessä tarkoitettuna ”yleisölle välittämisenä” on pidettävä paikallisesti asennettavan online-videotallentimen, jolla annetaan pääsy suojattuihin sisältöihin, saataville asettamista ja ylläpitoa, kun palveluntarjoaja vaikuttaa jossain määrin käyttäjän saatavilla olevien sisältöjen valintaan, kun käyttäjällä on pääsy näihin sisältöihin ilman palveluntarjoajan myötävaikutusta ja kun palveluntarjoaja tietää, että sen palvelua voidaan käyttää suojattuihin lähetyksiin pääsemiseksi ilman niiden tekijöiden suostumusta, mutta ei mainosta palvelunsa tätä osatekijää.
- 52 Direktiivin 2001/29 3 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on säädettävä, että tekijöillä on yksinoikeus sallia tai kieltää teostensa langallinen tai langaton välittäminen yleisölle, mukaan lukien teosten saattaminen yleisön saataviin siten, että yleisöön kuuluvilla henkilöillä on mahdollisuus saada teokset saataviinsa itse valitsemastaan paikasta ja itse valitsemanaan aikana.
- 53 Kuten unionin tuomioistuimien on toistuvasti katsonut, tekijöillä on kyseisen säännöksen nojalla luonteeltaan ehkäisevä oikeus, jonka perusteella he voivat kieltää sellaisen yleisölle välittämisen, johon heidän teostensa mahdolliset loppukäyttäjät tai kaupalliset asiakkaat saattaisivat ryhtyä (ks. vastaavasti tuomio 20.4.2023, Blue Air Aviation, C-775/21 ja C-826/21, EU:C:2023:307, 44 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 54 Koska direktiivin 2001/29 3 artiklan 1 kohdassa ei määritellä käsitettä ”yleisölle välittäminen”, tämän käsitteen merkitys ja soveltamisala on määritettävä kyseisellä direktiivillä tavoiteltujen päämäärien ja sen asiayhteyden perusteella, johon tämä säännös kuuluu (tuomio 20.4.2023, Blue Air Aviation, C-775/21 ja C-826/21, EU:C:2023:307, 45 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 55 Unionin tuomioistuin on muistuttanut tältä osin, että – kuten direktiivin 2001/29 johdanto-osan 23 perustelukappaleessa korostetaan – mainittu käsite on ymmärrettävä laajasti siten, että se koskee kaikenlaista välittämistä yleisölle, joka ei ole läsnä paikassa, josta välittäminen saa alkunsa, ja siten kaikenlaista tämän luonteista teoksen siirtoa tai edelleen siirtoa yleisölle sekä langallisesti että langattomasti, mukaan lukien yleisradiointi. Mainitun direktiivin johdanto-osan neljännessä, yhdeksännessä ja kymmenennessä perustelukappaleesta näet ilmenee, että direktiivin päätavoitteena on suojan saattaminen korkealle tasolle tekijöiden hyväksi, mikä mahdollistaa sen, että nämä saavat teostensa käytöstä asianmukaisen korvauksen erityisesti silloin, kun teoksia välitetään yleisölle (tuomio 20.4.2023, Blue Air Aviation, C-775/21 ja C-826/21, EU:C:2023:307, 46 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 56 Erityisesti kuten unionin tuomioistuin on useaan kertaan todennut, kyseisessä 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa yleisölle välittämisen käsitteessä yhdistyy kaksi kumulatiivista tekijää, eli teoksen välittäminen ja teoksen välittäminen yleisölle, ja se edellyttää yksilöllistä arviointia (tuomio 20.4.2023, Blue Air Aviation, C-775/21 ja C-826/21, EU:C:2023:307, 47 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 57 Välittämisen käsitteestä on korostettava, että tällaisella toimella tarkoitetaan kaikenlaista suojattujen teosten siirtoa käytetyistä välineistä tai teknisistä prosesseista riippumatta (tuomio 29.11.2017, VCAST, C-265/16, EU:C:2017:913, 42 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 58 Lisäksi edellä 56 kohdassa mainitussa yksilöllisessä arvioinnissa on otettava huomioon useita toisiaan täydentäviä, epäitsenäisiä ja toisistaan riippuvia arviointiperusteita. Koska näiden arviointiperusteiden intensiteetti voi erilaisissa todellisissa tilanteissa olla hyvin vaihteleva, niitä on sovellettava sekä erikseen että vuorovaikutuksessa toistensa kanssa (tuomio 20.4.2023, Blue Air Aviation, C-775/21 ja C-826/21, EU:C:2023:307, 48 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 59 Unionin tuomioistuin on korostanut näistä arviointiperusteista palveluntarjoajan keskeistä roolia ja sen toiminnan tarkoituksellisuutta. Kyseinen palveluntarjoaja näet toteuttaa välittämistoimen, kun se toimii täysin tietoisena menettelynsä seurauksista tarjotakseen asiakkailleen pääsyn suojattuun teokseen, erityisesti silloin, kun ilman tätä toimintaa kyseiset asiakkaat eivät lähtökohtaisesti voisi vastaanottaa levitettyä teosta (ks. vastaavasti tuomio 20.4.2023, Blue Air Aviation, C-775/21 ja C-826/21, EU:C:2023:307, 49 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 60 Sitä vastoin direktiivin 2001/29 johdanto-osan 27 perustelukappaleessa täsmennetään, että ”pelkkä aineiston välittämisen mahdollistavien tai toteuttavien välineiden tarjoaminen ei itsessään ole tässä direktiivissä tarkoitettua välittämistä”.
- 61 Kuten edellä 12 kohdassa on mainittu, nyt käsiteltävässä asiassa ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että Ocilion tarjoaa verkko-operaattoreille paikallisesti asennettavassa ratkaisussa tarvittavat laitteistot ja ohjelmistot sekä teknistä tukea niiden ylläpidon varmistamiseksi.

- 62 Kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 68–70 kohdassa, pääasiassa kyseessä olevan kaltaista palvelua ei voida pitää direktiivin 2001/29 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna Ocilionin toteuttamana välittämistoimena, koska tarvittavien laitteistojen ja ohjelmistojen toimittajan ja loppukäyttäjien välillä ei ole mitään yhteyttä.
- 63 Yhtäältä Ocilionin kaltainen palvelun tarjoaja ei nimittäin anna loppukäyttäjille pääsyä suojattuun teokseen. Se tosin tarjoaa verkko-operaattoreille tältä osin tarvittavat laitteistot ja ohjelmistot, mutta ainoastaan verkko-operaattorit tarjoavat loppukäyttäjille pääsyn suojattuihin teoksiin.
- 64 Toiseksi on niin, että koska nimenomaan verkko-operaattorit tarjoavat loppukäyttäjille pääsyn suojattuihin teoksiin niiden välillä aiemmin sovittujen järjestelyjen mukaisesti, palveluntarjoajalla, joka toimittaa verkko-operaattoreiden tarvitsemat laitteistot ja ohjelmistot, jotta nämä voivat tarjota pääsyn näihin teoksiin, ei ole edellä 59 kohdassa mainitun tuomion mukaisessa oikeuskäytännössä tarkoitettua ”keskeistä roolia”, joten sen ei voida katsoa toteuttaneen direktiivissä 2001/29 tarkoitettua välittämistoimea. Vaikka laitteistojen ja ohjelmistojen käyttö paikallisesti asennettavan ratkaisun yhteydessä näyttää olevan välttämätöntä, jotta loppukäyttäjät voivat katsella televisio-ohjelmia jälkikäteen, unionin tuomioistuimelle toimitetun asiakirja-aineiston tiedoista ei käy ilmi, että laitteistot ja ohjelmistot toimittanut palveluntarjoaja toimii tarjotakseen loppukäyttäjille pääsyn näihin suojattuihin teoksiin.
- 65 Tässä yhteydessä tällaisen palveluntarjoajan mahdollinen tietoisuus siitä, että sen palvelua voidaan käyttää suojattuihin lähetys sisältöihin pääsemiseksi ilman niiden tekijöiden suostumusta, ei sellaisenaan riitä, jotta katsottaisiin sen toteuttavan direktiivin 2001/29 3 artiklassa tarkoitettua välittämistoimen.
- 66 Ennakkoratkaisupyynnöstä ei myöskään ilmene, että Ocilionin tarjoama tekninen tuki ylittäisi tarjotun tarvittavien laitteistojen ja ohjelmistojen ylläpidon ja mukauttamisen ja että tämä tarjoaja voisi vaikuttaa niiden televisio-ohjelmien valintaan, joita loppukäyttäjä voi katsella erikseen.
- 67 Edellä esitetyn perusteella toiseen kysymykseen on vastattava, että direktiivin 2001/29 3 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että tässä säännöksessä tarkoitettua ”yleisölle välittämistä” ei ole se, että internet-televisiolähetysten edelleenlähettämispalvelujen tarjoaja toimittaa kaupalliselle asiakkaalleen tarvittavat laitteistot ja ohjelmistot, mukaan lukien tekninen tuki, joiden avulla asiakas voi tarjota omille asiakkailleen jälkikäteisen pääsyn internet-televisiolähetysiin, ja näin on siitä huolimatta, että se on tietoinen siitä, että sen palvelua voidaan käyttää suojattuihin lähetys sisältöihin pääsemiseksi ilman niiden tekijöiden suostumusta.

Oikeudenkäyntikulut

- 68 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29/EY 2 artiklaa ja 5 artiklan 2 kohdan b alakohtaa**

on tulkittava siten, että

poikkeuksen, joka koskee tekijöiden ja yleisradio-organisaatioiden yksinoikeutta sallia tai kieltää kappaleen valmistaminen suojatuista teoksista, soveltamisalaan ei kuulu internet-televisiolähetysten edelleenlähettämispalvelujen tarjoajan kaupallisille asiakkailleen tarjoama palvelu, joka mahdollistaa pilvipohjaisen tai paikallisesti asennettaviin, tarvittaviin laitteisiin ja ohjelmistoihin perustuvan ratkaisun avulla näiden lähetysten yhtäjaksoisen tai yksittäisen tallentamisen tämän palvelun loppukäyttäjien aloitteesta, kun palveluntarjoaja asettaa lähetyksen valinneen ensimmäisen käyttäjän valmistaman kappaleen määrittämättömän määrän käyttäjiä, jotka haluavat katsella samaa sisältöä, saataville.

- 2) **Direktiivin 2001/29 3 artiklan 1 kohtaa**

on tulkittava siten, että

tässä säännöksessä tarkoitettua ”yleisölle välittämistä” ei ole se, että internet-televisiolähetysten edelleenlähettämispalvelujen tarjoaja toimittaa kaupalliselle asiakkaalleen tarvittavat laitteistot ja ohjelmistot, mukaan lukien tekninen tuki, joiden avulla asiakas voi tarjota omille asiakkailleen jälkikäteisen pääsyn internet-televisiolähetyksiin, ja näin on siitä huolimatta, että se on tietoinen siitä, että sen palvelua voidaan käyttää suojattuihin lähetyssisältöihin pääsemiseksi ilman niiden tekijöiden suostumusta.

Allekirjoitukset